

Jeg siger bare, at den læring er blevet brugt, også med henblik på at de projekter, der bliver taget hul på i de her år, er fornuftige projekter.

Nej, må jeg sige til hr. Per Clausen, jeg ved godt, at hr. Per Clausen og jeg aldrig bliver enige om det. Hr. Per Clausen mener, at man slet ikke skal bruge de her grimme mekanismer, men jeg mener jo ikke, det er grimme mekanismer. Nu kommer jeg lige fra mødet i Poznan i sidste uge, og jeg kan garantere for, at udviklingslandene sidder og håber på, at der kan komme endnu flere CDM-projekter, for det er deres måde at få del i den vestlige teknologi på. De taler bestemt ikke dårligt om det her; de taler overordentlig positivt om det her.

Kl. 13:30

Formanden:

Hr. Per Clausen.

Kl. 13:30

Per Clausen (EL):

Jeg tror, at det, som ulandene taler positivt om, er, at vi i den vestlige verden afsætter midler til at hjælpe tredjeverdenslandene med at udvikle økonomi og velfærd uden at have samme skamløse energiforbrug og samme skamløse CO₂-udslip, som vi har i den vestlige verden. Det er vel pointen. Det er jo ikke nødvendigvis den mekanisme her, som de synes er så fantastisk.

Tror ministeren ikke et eller anden sted, at det ville være nemmere at være rigtig kritisk og sikre, at pengene blev brugt rigtigt og på den bedst tænkelige måde, hvis det ikke var sådan, at Danmarks opfyldelse af Kyotoforpligtelsen er fuldstændig afhængig af, at vi hele tiden får købt os ud af nogle forpligtelser? Det er jo det, der er pointen her: Det er et afgørende element i at leve op til vores egne forpligtelser. Og det kan jo godt præge godkendelsesproceduren og andet.

Kl. 13:31

Formanden:

Ministeren.

Kl. 13:31

Klima- og energiministeren (Connie Hedegaard):

Der er altså på en eller anden måde noget, der ikke helt hænger sammen med, hvad Enhedslisten normalt vil sige om udviklingspolitik.

Før jo, vi skal gøre det meste herhjemme, og det gør vi også. Hvis man ser på, hvad nationen Danmark har gjort i det, der hedder den første periode frem mod 2012, kan man se, at det altså vil være cirka en femtedel, vi har lavet uden for landets grænser. Resten er faktisk ting, vi har lavet herhjemme.

Hvad den femtedel angår: Er det ikke meget fornuftigt, at man, hvis der er en gødningsfabrik, der ligger et sted og sviner, så en hel landsby er ved at være begravet i skidt, i stedet for kommer med noget dansk kapital og siger: Nu skal vi lære jer at gøre det her på en helt anden måde, prøve at få det gjort rent og ordentligt og komme med ny teknologi? Er det ikke meget fornuftigt, hvis der ligger et gammelt olie-skiferværk et sted, at der så i stedet kommer danske vindmøller ind? Det må hr. Per Clausen da sige egentlig er meget fornuftigt, når man skal prøve at adressere et globalt miljøproblem. Samtidig er der jo ingen diskussion om, at modtageren vinder nok så meget på det som den, der også bagefter får godskevet den sparede CO₂.

Kl. 13:32

Formanden:

Hr. Per Clausen får et spørgsmål mere her til det samme.

Kl. 13:32

Per Clausen (EL):

Altså, nu ved jeg godt, at ministeren regner ud, hvor stor en andel af overholdelsen af Kyotoaftalen, vi betaler os til i udlandet, på den måde, at hun laver sådan en fremskrivning – en teoretisk, fiktiv fremskrivning vel – af, hvor galt det kunne være gået, hvis man ikke havde gjort noget, og så regner hun på baggrund af det. Men realiteten er, hvis vi tager den reduktion, som vi skal leve op til i henhold til Kyotoaftalen, at det snarere er to tredjedele, vi har købt os til i udlandet. Det er jo det første at sige.

Det andet at sige er, at jeg jo synes – og Enhedslisten synes – at de midler, der skal bruges til at sikre vækst uden at få den samme CO₂-vækst, som vi har haft i vores del af verden, jo også skal prioriteres målrettet mod de fattige lande i verden. Og jeg må nu nok sige, at ulands-hjælp til Kina faktisk ikke står på Enhedslistens program.

Kl. 13:33

Formanden:

Ministeren.

Kl. 13:33

Klima- og energiministeren (Connie Hedegaard):

Danmark følger til punkt og prikke EU's regler. Det er EU, der bestemmer, hvordan vi gør det her, og hvordan vi laver den interne byrdefordeling. Og reglerne blev altså lavet godt og vel 10 år efter det mål, vi skal nå, nemlig 1990, og derfor skal man måle det i forhold til, hvis man var fortsat den udvikling, som ellers tegnede sig, og